

Núm. 154
Any 13
*
AGRAMUNT
Desembre
del 1976

Bon Nadal

Pulso Cansado

*Tengo el pulso cansado, carcomido
por la impaciencia. Són muchas las horas
que tuve desazón. Orientadoras
de la inutilidad de lo sufrido.
Ya siento el corazón adormecido
y sopor en mis manos creadoras.
En el alma sus venas soñadoras
ha secado el silencio presentido.
Fué macabro el esfuerzo irresistible
de unir mis ilusiones con tu suelo,
demasiado escondido entre la niebla.
Pero quise vencer el imposible
de quedar enterrado en la tiniebla,
teniendo claridad de limpio cielo.*

NICE

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. Ricardo Vicens
Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)
Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 120 ptas.
Extranjero 150 ptas.
Número suelto 12 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

En cumplimiento de lo que dispone el art.º 24 de la
vigente Ley de Prensa e Imprenta, nos place manifestar
que SIO es propiedad del Ayuntamiento de Agramunt
y que su publicación no tiene finalidad lucrativa. El Im-
porte de la edición se cubre con las suscripciones,
anuncios y una subvención variable del Ayuntamiento.

Si comparen,
elegiren
Viladós

Chocolata **Viladós**

Francesc Farràs Borrell

Mori el dia 26 d'octubre del 1976,
a l'edat de 44 anys, confortat
amb els Auxilis Espirituals,
a la ciutat d'Ascensió (Prov. B. Aires)
República Argentina.

D. E. P.

Els seus apenats pares: Amadeu i Dolors;
germans i demés familiars; la seva esposa, Elva;
fills, Francesc - Pere i Robert - Andreu i altres
familiars (absents), us demanen una oració per
la seva ànima.

AGRAMUNT, desembre del 1976

AVIS ALS SUBSCRIPTORS

La situació actual, amb l'incesant augment de preu de
tots els factors que intervenen en la publicació de «SIO»,
ens obliguen a posar al dia l'import de la subscripció i de la
publicitat, que a partir del gener de 1977 seran com a conti-
nuació s'indica. Confiem que tant els lectors com els anun-
ciants sabran fer-se càrrec dels motius que ens han obligat
a les modificacions esmentades. Gràcies.

Subscripció anual		Publicitat
Espanya 150 ptes.		Una pàgina 1200 ptes.
Estranger 180 »	1/2 »	600 »
Núm. solt 15 »	1/4 »	300 »
	1/8 »	150 »

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se
a la Llibreria Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79
o bé a Pere Mora - Tel. 390381
Jaume Cots - Tel. 390132

Vivim temps de canvi i la nostra revista també té ganes de posar-se al dia. A l'equip tradicional que intervé en la «fabricació» de SIO des del seu origen, se li poden atribuir molts defectes; però ningú, en veritat, podrà acusar-lo d'immobilista. Molt al contrari, les seves grans frustracions han anat paral·leles amb la dificultat de trobar nous elements que portessin saba jove a la redacció. I quan això ha pogut aconseguir-se, els «tradicionals» han respirat tranquils i satisfets.

Actualment SIO està decidit a renovar-se perquè els temps ho reclamen i també perquè ningú dels que avui formen part de l'equip responsable de la seva publicació, té ganes d'fer-se «ranci» en el lloc que ocupa. El nostre desig seria que la renovació fos pràcticament total i que la joventut vingués a substituir els que abans he qualificat de «tradicionals». Pot ben creure el lector que si aquesta «girada de truita» no es produeix, és perquè ara com ara resulta tècnicament impossible.

Però SIO canviarà. És segur que augmentarà l'import de la subscripció; una pujada molt discreta, més ajustada a l'interès del lector que a l'index del cost de la vida.

També està assegurada una reestructuració del Consell de Redacció, amb algunes baixes i un més crescut nombre de noves aportacions humanes.

Finalment també es pretén renovar el contingut de la revista, amb el vehement desig que el canvi signifiqui una substancial millora en tots els aspectes.

De SIO quedarà incòlume el nom i la marca: aquesta silueta de la vila, amb el campanar sobresortint, que encapçala la nostra publicació. Tampoc es pot renunciar al patrocini legal i econòmic de l'Ajuntament i, en conseqüència, SIO no pot deixar de ser una revista de TOT el poble, on necessàriament han de tenir-hi cabuda tots els agramuntins, amb les seves idees i les seves opinions. Si SIO es girés solament vers una banda, excloent els discrepants de l'actitud dominant, perdria la seva actual raó d'existir, equivaldria a un autèntic suïcidi.

Parlant d'altra, em consta que l'ISSET, després de tants anys d'anar pel món, acceptaria ben a gust la jubilació, ni que fos sense agrair-li «los servicios prestados»; però com que encara no té l'edat reglamentària ignoro si la podrà aconseguir.

Bon Nadal a tothom i que per un bon munt d'anys SIO pugui felicitar les Festes a tota la seva clientela.

ISSET

CORAL

La nostra «Coral d'Avui» s'ha desplaçat fora vila per donar un concert. Aquesta vegada ho feu a Tàrraga el dia 7, per tal de participar en un festival a benefici dels minusvàlids.

TEATRE

Nombrosos escolars acudiren el dia 12 al Casal a presenciar una funció de Titelles que estava patrocinada per la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Lleida.

ENSENYAMENT

A les Escoles i des de mig novembre fins al juny, es dona un Curset per als adults que vulguin obtenir el títol de Graduat Escolar.

EMPRESARIS

El dia 8 i al Casal, el senyor Antoni Guiu i Clua, secretari general del Consell Provincial d'Empresaris, donà una conferència-col·loqui destinada als empresaris locals, per tal d'informar-los sobre els canvis que es produeixen en matèria d'organitzacions empresarials.

FESTA MAJOR

La Festa Major ha estat notícia aquest mes de novembre. La proposta de canvi de dates que el C. I. T. (Centro de Iniciativas y Turismo) feu a l'Ajuntament fou tractada en una reunió cridada pel Batlle i posteriorment exposada a tot el poble. En una altra secció d'aquest número es parla més extensament d'aquest important assumpte.

CACA

En un camp de blatdemoro, prop del camí de Donzell, fou caçat un porc senglar que no sabem per quines causes es trobava per aquestes contrades tan llunyanes de les seves habituals.

CURSET

A càrrec dels agents d'Extensió Agrària residents a la nostra localitat i als locals de la Germandat Sindical de Pagesos i Ramaders, dels dies 15 al 22 de novembre tingué lloc un Curset sobre bestia porcí i cultiu de cereals. Hi assistiren una trentena de pagesos i ramaders.

ASSEMBLEA

L'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi d'E. G. B. Ntra. Senyora del Socós, celebrà l'Assemblea anual ordinària. La nova Junta Rectora ha quedat constituïda així. President: Miquel Figuera; Secretari: Josep Mª Ribó; Tresorer: Joan Granados; Vocals: Pere Vicens, Ramon Casals, Josep Lluís Baró, Jacint Mitjavila i Enric Serra.

EXPULSIO

A conseqüència d'unes pintades que aparegueren als volts de l'Institut, contràries al senyor vicari que hi exerceix de professor de Religió, foren expulsats per dos dies i amenaçats amb pèrdua de matrícula, tots els alumnes del segon curs de BUP, com a presumptes culpables.

CONFERENCIA

«Influencia del ambiente familiar en la educación de la fe», fou la conferència que en Josep Font desenrotllà el dia 25 pels pares dels alumnes del Col·legi Ntra. Sra. del Socós.

SOPAR

El Club de Tennis celebrà un sopar social amb repartiment de premis guanyats pels socis en els torneigs organitzats pel Club. Hi assistires una setantena de persones.

VAGA

Els mestre sd'E. G. B. dels centres estatals de la nostra vila, solidaritzant-se amb la resta dels de l'Estat Espanyol, realitzaren els dies 23 i 24 un atur tènic i els 25 i 26 vaga total.

SIO

Polèmica sobre la Festa Major

El dia 4 de novembre foren convocats a l'Ajuntament els representants de les entitats agramuntines. Es tractava d'estudiar una proposta del CIT (Centro de Iniciativas y Turismo) sobre modificació de dates en la celebració de la Festa Major que, tradicionalment, té lloc al mes de setembre el diumenge posterior a la Nativitat de la Verge —dia 8— amb una durada de tres dies: diumenge, dilluns i dimarts.

Els partidaris de la modificació al·legaren que facilitaria l'assistència de forasters la inclusió del dissabte entre els dies de la Festa Major, tota vegada que aquest dia de la setmana en moltes empreses només es treballa al matí o no es treballa gens. D'altres posaren de relleu la conveniència de no partir cap setmana a efectes laborals, i entre les moltes opinions exposades tampoc van faltar els qui consideraven un error efectuar canvis que només servirien per desgavellar, en lloc de vitalitzar la festa.

El debat fou viu, contradictori i a voltes apassionat, arribant a la conclusió que els allí presents no tenien la suficient representativitat per decidir un canvi d'aquella naturalesa i calia obrar democràticament consultant a tot el poble. S'acordà que es faria una enquesta popular de la qual s'encarregaria un grup de joves. S'acordà també anar depressa, perquè es volia incloure el resultat al Calendari Laboral de l'any 1977.

S'imprimí i es repartí per totes les cases un full-enquesta explicant una mica la qüestió, amb el prec que el cap de família, una vegada complimentat, el firmés i el diposités a la bústia de Ca la Vila abans del dia 13. Al full hi figuraven les diferents opcions que es podien escollir i només calia posar una creueta al costat de la desitjada.

També s'indicava al full repartit que el dia 11 al vespre es celebraria al Foment Parroquial una reunió informativa sobre aquest assumpte. A la tal reunió només hi acudiren unes vint-i-cinc persones i es posà de manifest que el repartiment de fulls-enquesta, efectuada per noiets en edat escolar, no havia estat prou satisfactori. Els organitzadors de la consulta decidiren imprimir i repartir més fulls i allargar el termini d'entrega fins al dia 20. També es digué que a més de la bústia, es podien dipositar els fulls-enquesta a una urna de vidre que hi havia a la Sala de Sessions de Ca la Vila.

El diumenge dia 21, tingué lloc l'escrutini públicament al Foment Parroquial. L'acte s'havia anunciat en una pissarra penjada als pilans dels Coberts de Ca la Vila; però només hi assistiren una dotzena escassa de persones. Els resultats foren els següents:

Número de votants, 112.

Que la Festa Major es celebri com sempre, 26 vots.

Que es celebri el divendres, dissabte i diumenge, 48.

Que es celebri el dissabte, diumenge i dilluns, 8.

Que solament es celebri el dissabte i el diumenge, 29.

Que es suprimeixi la Festa Major, 1.

Al Ple Municipal celebrat el dia 30 de novembre es debaté l'assumpte del canvi de dates de la Festa Major i els resultats obtinguts en la consulta popular efectuada. Es considerà insuficient la suma de respostes obtingudes per procedir al canvi, per altra banda no es volgué cometre una desatenció amb els senyors del CIT que l'havien sol·licitat. Per tal de lligar els dos extrems, tenint present que el repartiment efectuat per la mainada havia sofert deficiències, el nostre Ajuntament acordà realitzar una altra consulta, aquesta vegada més ben feta, enviant una carta personal i per correu a cada una de les famílies agramuntines.

Afegiré per acabar que a Agramunt som, més o menys, un miler de famílies. I les que no reberen el full-enquesta, o se'ls extravià abans d'arribar a mans del cap de casa, no sobrepassen, segurament, el deu per cent del total.

Lluís PONS SERRA

La Senyera a la Coral

Sens dubte la CORAL és el germà gran, i al mateix temps mestre, de la SENYERA, ja que, si bé per diferents camins, els fins d'ambdues entitats és el mateix. Nosaltres ara, acabem de nèixer donem els nostres primers passos en aquesta difícil tasca que és fer un Agramunt, i per què no? una Catalunya més grans. Nosaltres, hem escrit les nostres primeres ratlles en la història d'Agramunt, mentre que vosaltres, en aquests 10 anys que porteu de lluita heu escrit ja, pàgines senceres, quasi les úniques, de molts anys ençà.

La SENYERA agraeix i aplaudeix tots aquests anys d'esforç continu per portar el nom d'Agramunt a tots els punts de la geografia catalana, per haver estat el més fidel defensor de la nostra llengua i de la nostra cultura, ja que la bona música, l'excel·lent cant que ens ofert fins ara, és, indubtablement, una font de cultura, i per haver-se mantingut al seu lloc en tots moments, sense rebre la compensació que mereixen els seus esforços, i encara més, superant totes les traves que nosaltres, en la nostra incomprensió els hi anavem posant.

El jovent d'Agramunt, desde la seva admiració, brinda a la CORAL el seu ajut i la seva incondicional col·laboració perquè aquets 10 anys, es multipliquin per molts més.

LA SENYERA

Bonica Tradició que es va perdent

LA MATANÇA DEL PORC

La nostra generació situada en els ambients rurals, ha vist canviar les formes i les costums d'una manera molt notable, tal volta més acusada que els habitants de les grans ciutats, puix en els nostres pobles teniem unes coses i costums característics, que no ha posseït mai la ciutat, i aquestes entre altres eren, el fer les panades per la Setmana Santa, els panellets per Tots Sants, les coques d'ous per la Festa Major, etc., i altres que podríem recordar, però de totes, la que tenia un arrelament més fort era la de la matança del porc.

Aquesta tradició ben antiga, tan simpàtica i familiar destacava en les costums de la nostra terra, que constituïa un aconteixement extraordinari per cada casa i pel qual la gran majoria de gent estaven preparats, ja que per poder-se realitzar calia estar preparats en molts sentits. En primer lloc era del tot necessari tenir el corral amb la corralina per engreixar el porc, que més o menys es comprava per la fira d'hivern, s'anava mantenint tot l'any amb el «fato» de l'hort i a l'estiu se'l reforçava amb farina d'ordi, i a l'arribar als volts de Nadal la gent es preparava per matar el porc. Alguns esperaven fins al gener perquè el mamelló comprat la fira de l'any passat va esdevenir de mala classe, i no era tan gros com la família volia i el necessitava. Eren aquells uns temps en que aquesta mena d'animals no feien el creixement tantíssim de ràpid com en l'actualitat, però el temps, el menjar natural i haver-lo criat a casa el feien molt més bo i saborós, malgrat no ser tan tendre, però tot era més bo, especialment els pernils, cosa que ara gairebé causa una especie de trista melangia.

Be doncs, ja tenim el porc gros de cent, cent-deu o cent-vint kilos, segons la sort podria dir-se (més temps endarrera és pesaven els porcs per carniceres) i les famílies tant la del pages com el menestral, s'aprestaven a la matança, com un fet ben senyalat, puix se'n parlava en la família amb bastanta anterioritat.

Arribada la vigília es llogava la mandonguera; aquesta era una dona que igual que moltes altres que n'hi havien als pobles, es llogaven com especialistes en la tasca de fer i distribuir la feina, perquè eren les professionals que ho feien cada any i moltes vegades. També es tenia de llogar al ferrer la màquina de picar la carn i embutir, calia tenir també el salador a punt, la caldera neta, la sal, budells, pebre, i bona llenya per a

fer un bon foc. Tot això corria a càrrec de la mestressa, l'amo s'encarregava de dur el porc al matadero i portar-lo tot seguit a casa, i quan ja estava descarnat i distribuït, rodar la màquina picant la carn. Aquesta era una tasca més varonil puix les màquines no tenien la potència de les elèctriques d'avui.

Tot això es feia al matí ben aviat i així a l'hora de l'esmorzar ja es possava la paella al foc fregint talls i cansalada fresca que eren la delícia de la casa. Els tastets es menjaven al migdia puix en aquella hora ja estaven les carns preparades per fer els diferents embotits, botifarra blanca i negra amb prim i més gruixut, el bull de la llengua i la llangonissa tendra i la d'assecar.

El dinar d'aquell dia i segons l'aire de la família, constituïa una vertadera festa, puix es convidava als parents i entre tots al voltant del foc l'alegria i la gatzarra eren del tot espontànies i familiars.

Ja acabada la feina la mandonguera, a la mestressa de la casa li quedava molta feina per a fer. S'havien de penjar les botifarres, al rebost, salar els pernils, penjar també la cansalada, i deixar-ho tot ben disposat, per guardar-ho per molt temps.

Després d'uns dies de la matança encara a la dona li quedava per fer la darrera funció, que consistia en fer el confitat, cosa que es feia amb la costella, i la llangonissa i algú també hi posava el lloillo, i tot cobert amb oli nou als tupins, es guardava fins al temps del segar i batre.

Tot aquest patrimoni de poesia se'n va anant ràpidament perquè les costums han canviat tant en tot que això no podia ser menys. En primer lloc, la gent vol la carn fresca, de confitat no en vol ningú el corral molts ja no el tenen, els rebostos als pisos moderns ja no n'hi fan, només es compta amb la nevera i aquest aparell de la moderna societat de consum no es apte per aquesta feina.

Heus aci doncs, com els gustos i les costums modernes es van engolint, una bonica tradició que arreu de la nostra terra estava molt estesa i arrelada i que sense tardar massa quedarà com un record pels més grans i que el jovent d'avui ja no hauran ni conegut.

Joan AÑE

Magatzems Cots

desitja a tothom

Bon Nadal

i Feliç Any Nou.

LA CAIXA D'ESTALVIS I MONT DE PIETAT DE LLEIDA

desitja un feliç Nadal i venturós Any Nou

a tots els agramuntins

i, especialment, als seus clients.

Papa, mama! el mestre ens ha dit que està parat, que no fa classe, que no està content, que...

El pare tot interrogatiu pregunta: com es això? que cony volen ara? La mare preocupada: on arribarem a parar? que més volen?

El nen tot escèptic, els dona el full explicatiu de les reivindicacions dels mestres. Ell dubte, no acaba d'entendre el món dels «grans». El mestre els ha dit que no estan bé, ni tenen tot el que caldria tenir, que l'ensenyament, base del desenvolupament d'un poble, està mancat d'unes condicions imprescindibles i necessàries per aconseguir un millorament d'aquest i alhora una dignificació de la persona del mestre, que l'Administració Central no s'ha fet ressó d'allò que tots els mestres d'arreu creuen necessari, s'ha tapat els ulls i les orelles, no han sabut veure ni escoltar —potser no han volgut—, els problemes angoixosos que avui dia té plantejats l'ensenyament bàsic.

El pare no acaba de veure-ho clar.

Aquesta escena segur que es va repetir més o menys en algunes famílies d'Agramunt, Lleida o de qualsevol indret d'Espanya. El meu optimisme em fa pensar, malgrat tot, que no en totes les famílies succeí el mateix. Sempre hi ha qui estén els problemes dels seus conciutadans i té consciència i mentalitat adequada per entendre i poder escoltar els problemes d'altri. Penso però, que a tots ens fa falta un xic de conscienciació i mentalització, que l'escola no ens ha sabut donar fins ara, per entendre els cavalls de batalla que té plantejats la societat capitalista actual.

Els mestres d'Agramunt ens vam solidaritzar amb tots els nostres companys d'arreu l'estat espanyol i amb totes les reivindicacions prou conegudes de l'opinió pública, difoses pels mitjans d'informació (premsa, ràdio, TV, etc.), fent vaga els dies 23, 24, 25 i 26 de novembre.

La impressió d'aquest fet, inèdit durant els darrers 37 anys, ha sigut sorprenent per molts dels agramuntins i ciutadans d'Arreu.

Cal dir des d'aquí que el «Ministerio de Educación y Ciencia» va donar resposta a les nostres peticions amb molt bones paraules, però sense convèncer dient que no podien solucionar res del que es demanava, tan sols actualitzar un complement, que ja havia estat concedit i la promesa d'un augment remuneratiu a partir del gener.

La vaga va anar minvant arreu, fins aconseguir una situació de normalitat. El problema però, no està solucionat encara, els mestres no hem aconseguit el que creïem necessari per un ensenyament digne. El fantasma de la vaga torna a estar en la ment de tots.

Reconsiderem, malgrat tot, un fet positiu, la demostració pràctica, per primera vegada durant els darrers anys, que els mestres estem units, anem junts, que estem madurant socialment, que ens sentim responsables de la nostra missió i del nostre deure. Els mestres volem participar col·laborar en tot allò que ens afecta, per això demanem el que creïem d'urgent necessitat per aconseguir un òptim millorament de la qualitat de l'ensenyança i una dignificació de la persona del mestre. Allò de «pasaràs més gana que un mestre d'escola», ridiculitzant la persona i la tasca del mestre, hauria de ser ja història.

Miquel AGUILÀ I BARRIL

Transcripció del llibre «De l'Agramunt pretèrit», del senyor Joan Viladot Puig: «La importància capital dels nostres mercats antics radicava principalment en la transacció de cereals i d'això en parla eloqüentment l'arrendament de la regola».

«Expliquem el que això vol dir. Arrendar la regola volia dir subastar el servei de les mesures per a àrids; subasta que es feia a la sala d'actes de ca la vila uns dies abans del primer de juliol de cada any, car el dia 1 de juliol començava l'any econòmic en la comptabilitat de nostre Ajuntament. Les mesures eren adjudicades al millor postor.»

«Cada municipi una mica important, especialment els que eren cap de comarca —Agramunt ho era de la Ribera del Sió— tenia mesures pròpies, ja que no hi havia una mesura oficial per a tota la nació, ni s'havia implantat el sistema mètric; aquestes mesures de cada poble tenien un cert caràcter oficial i eren obligatòries per a les transaccions dintre la pròpia comarca o demarcació que se li assignava. Per l'ús d'aquestes mesures el Consell Municipal tenia estipulat percebre una quantitat i per tal de no tenir de córrer amb el treball d'anar i venir d'un a altre lloc de compra venda, ni carregar amb les molèsties que representava l'administració d'aquest impost, arrendava les mesures amb aquell nom de *regola*».

«L'arrendatari proporcionava les mesures als contractants i tenia dret a percebre *dos quartos per quartera* de cada una de les dues parts contractants, però solament dels forasters, ja que els veïns del terme municipal tenien dret a servir-se'n de franc. Amb aquest modest ingrès havia de recaptar-se l'import de l'arrendament, cobrar-se el treball que suposava estar atent al mesuratge i fer-se amb alguna quantitat com a rèdit del capital invertit.»

Explica també el senyor Viladot que un any s'arribà a donar per l'arrendament de la *regola* la important quantitat de 700 duros. No diu exactament quin any és; però el qualifica d' excepcional, malgrat que les quarteres mesurades no eren solament les de cereals, sinó també les de llegums, patates, etc., produïts al nostre terme i comarca. Considera també que aquell any, per guanyar-se la vida, l'arrendatari hagué d'ingressar uns nou-cents duros, equivalents a 153.000 quartos, i continua:

«Les transaccions havien de fer-se entre dos veïns o entre dos forasters o entre un veí i un foraster; el qual dona com a terme mig un foraster per operació i, com a conseqüència l'ingrés únic de dos quartos per quartera mesurada. La meitat de 153.000 quartos recaptats representava el nombre de quarteres mesurades, o sigui 76.500. És a dir, que l'any en qüestió s'operà sobre 76.500 quarteres. Això representa un terme mig de 1.471 quarteres per setmana, i considerant que la major part d'operacions es formalitzaven els dies de mercat, encara que es mesurassin durant tota la setmana, resultava que cada mercat es negociava sobre 753'5 quarteres.»

Recordi el lector que aleshores a la nostra vila es celebraven dos mercats setmanals, a la plaça —i abans a l'indret— que encara avui anomenem Mercadal.

LLUIS

X.^è Aniversari de

Parla l'Antoni Canosa, fundador

"Diverses circumstàncies com són la televisió, estudis, la nostra joventut, són motiu de la

INTRODUCCIO

Els qui hem viscut des de bon principi la marxa de la Coral d'Avui, sabem l'esforç i el sacrifici que ha costat aconseguir arribar al desé aniversari. Ningú quan es posà en camí esperava que durés tant, perquè volguem o no volguem, la nostra vila peca moltes vegades de manca de constància. Avui la nostra Coral no és la d'anys endarrera; però l'arrel que el seu fundador hi va deixar, continua.

Un dels principals actes celebrats amb motiu del desé aniversari, serà sens dubte el Concert-Homenatge que la diada de Sant Esteve oferirà la Coral d'Avui al senyor Antoni Canosa, fundador de la mateixa. ¿Què podem dir-ne del senyor Canosa? Home amant del seu poble ha procurat sempre viure actiu davant qualsevol activitat, malgrat certs entrebancs que mai, però, han estat motiu de controvèrsia. Antoni Canosa, fundador i primer director de La Coral d'Avui, ja forma part de la història agramuntina.

NAIXENÇA D'UNA CORAL

—Senyor Canosa, ¿com va sorgir la idea de la formació d'una Coral?

—En certa ocasió jo estava a la plaça de l'Església i mossèn Josep Sala (e.p.d.), em va parlar de la possibilitat de la formació d'una Coral cara als Oficis de Setmana Santa i fins i tot per a les altres festivitats més importants de l'any. Aleshores vaig anar a buscar gent més o menys coneguda i d'aquesta manera va nèixer la Coral. Era l'any 1966.

—D'on ve el nom de Coral d'Avui?

—En una de les reunions de tots els membres s'exposà la qüestió del nom i s'elegí aquest per votació.

INICIS PROGRESSIUS

La idea d'una Coral va caure bé dins l'àmbit de la nostra joventut i prompte la gent hi trobava un altre ambient, una cosa completament nova que fugia de l'acostumat fins aleshores.

—Foren difícils els principis?

—No, simplement normals si tenim en compte els temps d'ahir i avui.

—Veient els alts i baixos que es succeïen a la Coral, ¿es sentia optimista cara al futur?

—Una de les coses que conservo en aquesta vida es l'optimisme, per tant, davant de la Coral, malgrat els alts i baixos, sempre vaig veure possibilitats de futur. Tenir un grup de seixanta cantaires no era per menys.

la Coral d'Avui

i primer director de l'Entitat

etc., així com la manca de sacrifici i entusiasme en poca durada d'algunes activitats"

—Reacció popular?

—En aquest sentit he de dir que l'acollida general fou extraordinària, que es tractava d'una nova entitat que enriqueix les facetes culturals de la vila.

LA CORAL I EL JOVENT

Si la joventut d'ahir va acollir el neixement d'una Coral amb entusiasme, mireu el que pensa avui la nostra joventut.

—Senyor Canosa, donem una mirada endarrera i poques són les activitats que han durat tant temps, malgrat la bona voluntat de certes persones, cosa que la Coral ha sabut superar satisfactoriament, ¿a què pot ésser degut?

—Totes les coses i més aquestes que es fan per amor a l'art, volen voluntat i sacrifici, cosa que desgraciadament abunda molt poc.

—Com veu l'actuació de la nostra joventut davant aquesta o qualsevol altra activitat?

—Ah! Joventut, joventut! Diverses circumstàncies, com són la Televisió, Estudis, etc., així com la manca de sacrifici i entusiasme de la mateixa són motiu de la poca durada d'algunes activitats.

LA CORAL I EL POBLE

Amb referència al lligam Coral-Poble, el senyor Canosa es manifesta així a la nostra pregunta:

—Vosté que ha viscut les dues versions —dins i fora de la Coral— ¿Com creu que reacciona la gent? ¿Creu que hi som?

—Un dels problemes és avui, sens dubte, la manca d'actuacions a l'aire lliure, ja sigui plaça o carrer, perquè crec que el poble es mereix més encara.

—La gent està mentalitzada avui amb el cant coral?

—No ho crec, resulta freda i és curiós que hi hagi persones que al darrera et donin suport i al davant no.

Quan fa temps que es conviu en una entitat, és natural que sorgeixi alguna cosa que et fa gràcia i el senyor Canosa ens diu sobre el particular:

—En certa ocasió trobant-nos a la plaça de l'Església en acabar l'assaig i fer els nostres comentaris un grup de cantaires, un cantaire tardaner va preguntar al grup: ¿què no anem a l'assaig?

CLOENDA

Per acabar el senyor Canosa vol deixar constància a les planes de la nostra revista, de la gran col·laboració que en tots sentits i en tot moment va rebre del senyor Josep Martorell, home que de bon principi quedà vinculat a la Coral i que per l'ajuda prestada mereix també l'elogi de tots els que avui formem part de la Coral d'Avui.

—Amic Josep, gràcies, i també a vosaltres cantaires, perquè com he dit abans, amb esforç i sacrifici es pot arribar molt lluny i això queda demostrat amb el desé Aniversari.

Així s'ha expressat el senyor Antoni Canosa, fundador de la Coral d'Avui, la qual ha cregut convenient deixar testimoni d'aquests fets oferint-li un senzill Concert-Homenatge.

JAUME CUÑAT MATA

LLENGUATGE

Una frase i dotze mots

Sovint sentim dir:

No podia *arrastrar* la caixa. (Aquesta frase és incorrecta).

No podia *arrossegar* la caixa. (Aquesta és la frase correcta). (1)

Mots incorrectes

Atun
Guà
Xubasco
Paro
Tolva
Acera
Maestria
Recaudar
Plaç
Curba
Pienso
Fritada

Mots correctes

Tonyina
Quant
Xàfec
Atur
Tremuja
Vorera, Voravia
Mestria, mestratge
Recaptar
Termini
Revolt
Pinso
Fregida

Procurem escriure'ls sempre bé.

Escriure en català les felicitacions que farem per Nadal als amics i parents, seria una bona manera, per a qui encara no ho ha fet, d'estrenar-se a escriure la llengua. Potser fóra de tornar les coses al seu lloc. Si aquests escrits lingüístics animessin a fer-ho així, me'n sentiria ben content.

Ara que, a poc a poc, es torna a valorar la nostra, fins ara, menyspreada i mofada llengua, em ve a la memòria la frase del literat clàssic i historiador, Ramon Muntaner: «Puix parla en català, Déu li'n do glòria». I penso en el nostre Rei.

P. MORA

(1) El verb *arrastrar*, no existeix en català, per tant, hem d'usar sempre el verb *arrossegar*.

COSES DE LA PARROQUIA

COLLECTES

Per tal de fer alguns ingressos més per la Càritas Parroquial, s'han posat a la venda en alguns establiments, participacions de Loteria de Nadal.

El total recollit en les misses del dia 28 de novembre, anirà tot destinat per ajut als emigrants, els quals problemes preocupen també a l'Església.

CALEFACCIO

Altra volta s'ha posat en marxa la calefacció del temple. Després d'haver-hi fet un repàs, es prega al feligresos la seva ajuda per a mantindre-la. Es compren que aquesta comoditat l'haguem de suportar entre tots.

ARANZELS

Malgrat el que s'ha publicat en diferents periòdics, resulta que, els sacerdots segueixen rebent de l'Estat solament la quantitat de 5.000 pessetes mensuals.

Es prega als feligresos que s'informin dels aranzels que ha establert la nostra diòcesi, publicats en les fulles diocesanes dels dies 31 d'octubre i 7 de novembre. També es poden veure exposats a la porta principal del nostre temple.

Com que és important que ens concienciem tots que els nostres sacerdots necessiten de la nostra col·laboració, és interessant que aportem les nostres opinions sobre aquest assumpte dels aranzels, i la parròquia enviarà una invitació, perquè cada persona pugui manifestar el seu parer sobre aquest assumpte.

C

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases
COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Exclusivitat * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Reunió d'Empresaris

Aquesta va tenir lloc el passat dia 8 de novembre, a les 19 hores, a la sala-teatre del Casal Agramuntí.

L'assistència fou bastant migrada ja que sols acudiren unes 25 persones i, segons informes, varen ser convocats uns 80 empresaris per mitjà d'una carta-circular signada pels senyors: Antoni Vicens Creus, Pere Boncompte Alsedà i Miquel Solé Buyreu, invitant-los a la xerrada-colloqui en la que el senyor Antoni Guiu Clua, secretari general del Consell Provincial d'Empresaris, parlaria sobre la «Reforma Sindical».

El senyor Guiu, economista i advocat, va informar molt detalladament sobre l'abast i transcendència de dita Reforma Sindical, i les seves implicacions sobre el futur de les Organitzacions Professionals d'Empresaris, tant a nivell sectorial com per a la representació i defensa dels interessos general i comuns. Fent ressaltar la necessitat d'una Reforma Sindical d'Empresaris, per estar en igualtat de condicions a l'hora de dialogar amb les Sindicals Obreres formades ja.

Finalment hi hagué un colloqui força animat, ja que es demanaren aclariments i s'expressaren diferents opinions.

C. S.

Se necesita MECÁNICO

Razón:

Grupo Consist

Carretera de Tárrega - Tel. 390200

AGRAMUNT (Lérida)

Horas: de 9 a 1 y de 3 a 8

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

Todos los Domingos, en el
CASINO AGRAMUNTES
«Reunión del Coleccionista»

FILATELIA - NUMISMÁTICA

Colecciones en general
Matinal, a partir de las 11 horas

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE NOVIEMBRE

NAIXEMENT:

Albert Sorribes i López dia 15

MATRIMONIS:

Josep Antequera Fernández, amb
Encarnació Santolari Lladós. dia 10

DEFUNCIONS:

Josep Ortiz Pujol 81 anys dia 5

Ramona Ginestà Farré 72 anys dia 23

Francesc Inglés Oromí 89 anys dia 23

Ramona Farré Boixadera

84 anys dia 27

Francesc Garcia Mancebo

19 anys dia 29

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE NOVIEMBRE

Dia 3	1	litres m. ²
> 9	6'5	>
> 11	1'5	>
> 30	0'4	>

Total 9'4 litres m.²

L'Observador: DEUDAT-PONT

Salón Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerá, 14 Agramunt

Pintades...

Això d'embrutar parets amb grafismes més o menys justificats, més o menys ofensius envers algú o bé algun estat de coses, sembla que també ha arribat a casa nostra.

Tenim d'aclarir, per començar, que en principi estem en contra d'aquesta manera d'exterioritzar la nostra disconformitat sobre situacions determinades i més encara, si les exhibicions diguem-ne pictòriques-murals s'amaguen en l'anonimat. Si més no, ens hi oposem per una qüestió purament estètica.

Es clar que ens referim al que va passar al nostre (?) Institut el 24 de novembre d'aquest any, prop del qual es descobriren a primera hora del matí escrits, (pintats al sol i parets), rebutjant a un dels seus professors. Com queda dit la manera no ens va, però sí ha esperonat la nostra curiositat per a esbrinar les motivacions que l'originaren.

Sintetitzant la qüestió i volguent deixar de costat petites consideracions de detall que componen la comifuració del conjunt, hem arribat a la conclusió (potser equivocada), que el que de veritat passa és que hi ha una espècie d'incompatibilitat entre professor i alumnes.

Sigui com sigui, els mentats escrits varen originar una lògica reacció per part de la direcció de l'Institut, la qual va reunir als alumnes de segon curs de BUP, conminant-los a que es manifestés o es denunciés l'autor o autors dels escrits en qüestió.

Com és natural (posem-nos la mà al pit), els autors no es varen manifestar ni tampoc foren denunciats entre altres motius, potser perquè els consultats no els coneixien.

Així les coses, la direcció de l'Institut va disposar de manera unilateral i sense prèvia consulta al Claustre de Professors que ens consti, els següents procediments repressius:

a) Expulsió de l'Institut, per dos dies, de tots els alumnes de segon curs de BUP, (una seixantena llarga en total).

b) Advertiment als mateixos alumnes que, independentment de dita expulsió, el càstig podria fer-se extensiu fins a la pèrdua de la matrícula escolar d'aquest any, i...

c) Al recomençar les classes els alumnes sancionats una vegada transcorreguts els dos dies d'expulsió, foren

encara avisats de que hi havia la possibilitat, com a continuació del càstig, que s'els hi exigís passar un examen global de totes les matèries i assignatures a la fi del Curs i quin examen decidiria, naturalment, l'aprovat o suspens de tota l'anyada escolar, prescindint de les evaluacions bi-mensuals obtingudes.

Home!... hem sembla que uns i altres ens passem de rosca. No acceptem de cap manera els anònims ofensius però... compte! amb les reaccions perquè... Hi ha seguretat absoluta de que els autors fossin **PRECISAMENT** estudiants de segon curs de BUP?

Quina culpa en tenen els pares (en el cas de pèrdua de matrícula), ja que a l'últim extrem serien ells els qui harien de pagar-ne una altra?

I esperonarà de debò l'entusiasme escolar dels nostres estudiants, aquesta espècie d'espasa de Damocles que penja damunt dels seus caps?

De veritat rebutjem les anònimes pintades de mal gust que com a solució extrema sols queden mínimament justificades quan s'han esgotat totes les possibilitats de diàleg. (qual cosa sembla no havia succeït en aquest cas), però tampoc ens plauen massa, que diguem, solucions tan dràstiques que poden dificultar, en un futur, la bona harmonia que té d'haver-hi en les relacions professors-alumnes.

Crec que tothom i en totes les activitats s'hauria d'esforçar en no arribar a situacions límit i treguem-ne almenys del cas que comentem, l'experiència necessària per a no exigir de ningú que el seu treball, el seu comportament, els seus estudis, siguin només alenats per egoïsme al premi o per por al càstig.

P. CASTELLA

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR
EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14 Teléfono 39 07 36
AGRAMUNT

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en general

Gestoría FEIXA

Zapatería, 6

AGRAMUNT

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25 Teléfono 21
BOSOST (Valle de Arán)

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar
Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802
Sección Engrase y Lubrificantes

ACAPULCO

BAR-RESTAURANT
DISCOTECA

AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Dirección: RAMON INGLÉS (Crlich)

José Alós Guillaumet

COLOCACIÓN DE TECHOS DE ESCAYOLA

(con 9 años de experiencia en el oficio)

VENTA DE PIEZAS DE ESCAYOLA Y CORNISAS
varios modelos

OBJETOS DE JARDIN Y TERRAZA
Tiestos, Mesas, Bancos, Jardineras, etc.

Domicilio: Calle Vilavella (Pisos Marina)
1.º 1.ª - parte trasera

TIENDA EN CALLE DE SIO
Teléfono 39 00 86 AGRAMUNT (Lérida)

Alimentación ARGELICH

Castillo, 25
Tel. 390039

Se complace en felicitar y desear a clientes
y amigos, FELICES FIESTAS Y PROSPERO
AÑO 1977

Aprovechamos, para recordarles nuestras
sensacionales ofertas mensuales:

En Nvbre. 76: Leche CASTILLO 700 g. 58 pts.

2 rollos papel higienico SUAVEX 15 pts.
Diciembre 76: CHAMPAN CAVA
MONTESQUIU 55 pts.; COÑAC FABULOSO
litro Palomino y Vergara 95 pts.
Y para el próximo Enero 77;
Tableta chocolate 150 g. leche LOYOLA 22 pts.

Srs. amics i clients
d'Agramunt i Comarca

JOSEP SALGUERO

es complau en anunciar-los-hi
la nova obertura d'una

TENDA D'ELECTRODOMESTICS

al Carrer Sabateria, 1, d'Agramunt

(al costat de «El Siglo») TELÈFON 390223

S'atendran les demandes d'instal·lacions
d'electricitat, fontaneria i gas.

Esperem la vostra visita, mentre us desitgem

Bon Nadal i felix Any Nou 1977

Història

«...t'adones company,
que ja fa molts anys
que ens amaguen la història
i ens diuen que no en tenim...»

RAIMON

Editat per Edicions de la Magrana, el senyor Jordi Moners i Singol, ens ofereix el llibre titulat "Síntesi d'Història dels Països Catalans".

És un volum d'unes noranta planes, en les quals trobarem, sis mapes dels Països Catalans, referents a ètnica, divisió política, imperi al mediterrani, població, etc., a més d'una taula cronològica de la nissaga reial i, cap al mig, una extensa cronologia històrica.

L'autor, format en dret i filologia romànica a les universitats de Barcelona, Freiburg, Malburg i Heidelberg, és també, professor de català, col·laborador a la revista "Canigó", traductor de Marx, Marcuse, Bertolt Brecht... li deiem, a més, un bon nombre de conferències històriques i pedagògiques.

El senyor Moners ens dona, en aquest tractat d'història, una obra despullada de fullaraca, molt concisa, destinada a tothom i segurament, també, a l'home que no està d'històries, que no pot esmerçar gaire temps en llegir-les. Això és precisament el bo: en una lectura d'unes quantes hores, podrem conèixer la història fonamental de tants de segles de vida dels Països Catalans; aquesta comunitat de llengua que, actualment, formen les comarques que configuren Catalunya-Nord, Andorra, Principat, País Valencià i les illes Balears sense oblidar l'Alguer a l'illa de Sardenya, l'extensió de les quals és d'uns setanta mil km.2, poblats per més de set milions de persones.

De la concisió i claredat del text en tenim una mostra quan, l'autor, en escriure de les estructures que crearen la Generalitat —govern autònom de les diverses regions que formaven la Confederació— ens diu: "Aquesta praxis política es realitzà en el marc del pactisme, o forma democràtica de solució dels problemes a través de la discussió i les concessions mútues i pacífiques".

Els mitjans d'informació, ens tornen a donar dates com és ara: La Guerra dels Segadors de 1640, l'onze de setembre de 1714, el 14 d'abril de 1931, etc.; moltes persones diuen sistemàticament: —Què va passar en aquests temps? Aquestes preguntes, i moltíssimes d'altres, naturalment, les trobarem degudament explicades en l'es-

mentat llibre. En aquest camp, els intel·lectuals es cuiden d'aplanar el camí als polítics. A hores d'ara fóra imperdonable, en aquests carrers, que tinguessin aquestes fallades. Un home que no coneix la història del seu país, crec que no pot pas ésser massa bon polític.

Del llibre —molt manós, concís, assequible per a tothom— penso que se n'hauria de fer una edició en llengua castellana. En "...la gloriosa lengua de Castilla", com deia Joan Maragall importantíssima per ser el mitjà de comunicació normal de tants milions de persones, en prou feines trobarem un llibre que, a nivell popular, compleixi, com aquest, els requisits de poder informar, aquesta gran massa de públic, de la nostra manera d'ésser i de la nostra problemàtica. Si creiem que, més d'una vegada, els mals entesos són deguts a la manca de mutuels coneixements, ¿com podem aspirar que ens compregui qui no tingui a l'abast de la mà els mitjans apropiats per a poder conèixer-nos degudament? Tot això, ho hem d'aplicar, també, als àmbits de llengua gallega i basca, amb la mateixa finalitat. La nostra història, problemes i idiosincràcia, haurien de traspasar, intrèpidament i ràpidament, les nostres fronteres lingüístiques. És un importantíssim pas que hauriem de donar decididament.

Al llibre, com he dit, hi trobem una interessant Cronologia la qual, ocupa unes trenta pàgines, on hi ha ressenyats tots els fets històrics, polític i culturals dels Països Catalans. És immillorable, com a consulta ràpida, per als estudiants i estudiosos en general.

La segona edició de l'obra —en molt poc temps—, dona fe de la bona acceptació que ha tingut entre el públic. En endavant, ja no s'hi val a dir que no coneixem la història perquè no tenim, ni mitjans, ni temps per a llegir-la; aquest llibre ho soluciona tot d'un cop.

En definitiva, el senyor Jordi Moners, ha fet un gran servei als Països Catalans. Esperem que aquest servei, es faci extensible, com més aviat millor, als altres pobles d'Espanya.

Pere MORA I GIRIBET

Para buen servicio

**Funeraria
(Casa Romá)**

Rapidez...

Economía...

Servicio Oficial
único de
EL OCASO, S.A.

Merced, 19
Teléf. 390309

AGRAMUNT

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Noviembre, adoptaron los siguientes acuerdos:

CAMBIO FIESTA MAYOR.

A la vista del escaso éxito resultante de la consulta efectuada a la población sobre el cambio de fechas de la Fiesta Mayor, propone reproducirla nuevamente mediante distribución a los vecinos de los correspondientes impresos.

ADQUISICION BASCULA.

Se acuerda proseguir las gestiones realizadas y solicitar presupuesto al mayor número posible de casas constructoras, a fin de tener elementos de juicio para elegir la que ofrezca mejores garantías.

REPOBLACION FORESTAL.

Se da cuenta de que se ha encargado un buen número de plantas de chopo para replantar las márgenes del río Sió, Campo de Fútbol y demás.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D. Domingo Palomino Oropesa, la construcción de una casa de bajos y piso en el Paseo José Brufau,

A D. José M.ª Jovell Solé, derribo de una casa en Arrabal S. Francisco con posterior desescombros del solar y vallado del mismo.

A D. Antonio Mateu Vallverdú y otro, construcción de un edificio de Protección Oficial, Grupo 1.º compuesto de bajos comerciales y seis pisos viviendas en calle Sió.

A D. Jorge Comelles Mas, la construcción de una casa de planta baja y un piso, de Renta Limitada, Grupo 1.º, en la partida Regué-Salat.

A D. Jorge Piñol Moncunill, construcción de una tribuna en la parte delantera de la casa sita en Ntra. Sra del Socós.

A D. Ramón Granés Vila, para reforzar la pared de la casa de su propiedad en Arrabal de Puigvert.

A D.ª Ramona Ballarà Pijuan, rebajar el bordillo en una anchura de tres metros frente edificio calle Aspi.

A D. Jaime Areny Solá, reparar suelo entrada vivienda Plaza Hospital.

A D. Pedro Rovira Jovell, para construir una vivienda de bajos y piso, en Arrabal de San Francisco.

A D. José Recasens Fabra, construcción de paredes exteriores y techos de un edificio de bajos y tres pisos, en Plaza del Pozo.

A D. Luis Valls Rubió, reconstruir pared medianera y cubrir el corral en la parte trasera Arrabal de Puigvert.

A D. Miguel Pera Martínez, obras interiores de reforma oficinas y demás en Avda. A. Ros.

A D. José Marsol Brescó, obras interiores casa y cambio puerta corral en Arrabal S. Francisco.

A D.ª Balbina Monistrol Solsona, continuar edificio empizado, construyendo escaleras y primer techo.

TOMAS DE AGUA

A D. Bamón Galcerán Bargués, se concede a precario, para Peixerías; a D. Eduardo Viudez, piso 2.º 1.º «La Torre»; D. Ignacio Vendrell Boncompte, para Puellas; a D. Pedro Rovira Jovell, en Arrabal S. Francisco; Construcciones Llobarse S. A., en Extramuros Santa Esperanza; Domingo Palomino Oropesa en Paseo José Brufau.

ELECCIONES COMUNIDAD GENERAL REGANTES.

Designar al representante de este Municipio para la renovación del Vocal del Sindicato de Riegos, representante de los Ayuntamientos que se abastecen de agua del Canal de Urgel.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un importe total de 393.601 Pts.

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

¡ATENCIÓN SEÑORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería
salas

Sió, 29

AGRAMUNT